СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК

UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XLI. Ч. 237. Джерзи Сіті, Н. Дж., четвер, 12 жовтня 1933.

VOL. XLI. No. 237. Jersey City, N. J., Thursday, October 12, 1933. THREE CENTS.

УРЯД ОСТЕРІГАЄ ФЕДЕРАЦІЮ ПРОТИ СТРАЙКІВ

ВАШИНҐТОН. — Ґенерал Джансон, адміністратор уряду відбудови краю, виголосив перед річною конвенцією Американської Федерації Праці промову, в котрій остерігав робітничі юнії перед уживанням страйку.

Ґенерал доказував, що страйк тепер не на часі бо в Америці виставлено іншу, справнішу машинерію до полагоджування суперечок між підприємцями й робітниками, а це урядові бюра порозуміня. Він говорив з натиском: „Ви не можете толерувати страйків. Публична опінія є великою силою, і вона остаточно знищить усякі виворотні впливи".

ЗА СПОСОБИ ОРГАНІЗАЦІЇ ЮНІЙ.

На конвенції йшла далі довга й горяча дебата за спосіб організації юній. Одні заявлялися за старий спосіб організації за фахами (крефтами), другі викazували шкоди з такого способу організації й радили організувати всіх робітників одного промислу в одну юнію, як це є з майнерами вугля та броварними робітниками. Остаточно побідили прихильники старого способу організації: за фахами.

ВЖЕ ТРИЦЯТЬ ТРИ СТЕЙТИ ЗА ВІДКЛИКАННЯ ПРОГИБІЦІЇ.

ДЖЕКСОНВІЛ (Флорида). — Підчас народнього голосування за прогибіцію, котре відбулось у вівторок, 10 вересня, за її задержання заявилися 17,000 голосів, а за відкликання 75,000.

Замітно, що навіть сільські округи голосували за відкликання.

АНҐЛІЙСЬКО-АМЕРИКАНСЬКІ ТОРГИ ЗА ВОЄННУ ПОЗИЧКУ.

ВАШИНҐТОН. — Підчас переговорів з Америкою про сплату воєнних довгів, анґлійські представники висунули цікаві арґументи за опущення довгів. Анґлія добивається від Америки признання, що воєнні довги це не є звичайні торговельні довги, затягнені в ціли з виглядом зисків, а довги конечно-сти затягнені державою в часі кризи.

ЗАГРОЗА ҐЕНЕРАЛЬНОГО ВУГЛЕВОГО СТРАЙКУ В ІНДІЯНІ.

СОЛИВАН (Індіяна). — Висилка стейтового війська в страйковий округ не вспокоїла майнерів, а ще більше їх розярила. Коло дві тисячі майнерів з околиці Линтона зараз вийшли на страйк, щоби заставити власників приняти до роботи юнійних робітників. Не зважаючи на заборону зборів уряДом стейту, в Клинтоні відбулися збори майнерів на яких майнери домагалися відкликання військ з повіту Соливан. Через проголошення военного стану готова стануть робота в цілій майнерській окрузі. Уряд робить зусилля не допустити до ґенерального страйку, але покищо не має успіху.

НОВІ ПЕРЕГОВОРИ З ФРИКОВОЮ КОМПАНІЄЮ.

ПІТСБУРҐ (Па.). — Під натиском президента Рузвелта відбулася тут конференція представників майнерської юнії й урядників Фрикової Коксової Компанії. Переговори велися за признання юнії та поворот робітників до праці. Після конференції представники юнії висказували надію на скоре полагодження спору.

КРОВАВІ СТРАЙКИ НА ЗАХІДНІМ ПОБЕРЕЖУ АМЕРИКИ.

САН ФРАНСИСКО. — У бійках між фармерами, що управляють бавовну, і страйкуючими робітниками загинули 4 особи, а 2 ранено так тяжко, що вони помирають у шпиталі. Більшість робітників це іміґранти з Мексика.

Подібні непорозуміння виринають теж між фармерами й робітниками, нанятими до збирання салати.

УРЯД ПЛЯНУЄ БУДІВЛІ.

ВАШИНҐТОН. — Федеральний уряд думає починати будову дешевих апартаментових будинків на місце старих і брудних дільниць, відомих під назвою „сламс".

Уряд збирається видати на цю ціль велику суму гроша. Буде він мати свою аґенцію в кождому більшому місті.

ПОСТУП ТЕЛЕВІЗІЇ.

КЕМДЕН (Ню Джерзі). — Італійський винахідник Марконі відвідав лябораторії „Ар-Сі-Ей-Виктор Ко." Подивляючи найновіші винаходи на полі телевізії, винахідник висказував надію, що вже в близькій будучности буде можна пересилати по приватних хатах образки з подій, як тепер пересилається радіом голос.

МАТИ БЛИЗНЯТ СТАЄ НА СУД ЗА ПОКИНЕННЯ ДІТЕЙ.

НЮ ЙОРК. — Пані Марія Де Россо, котра по виході зі шпиталю покинула свої близнята, одно в собвею, друге в церкві, станула перед судом за покинення дітей. Вона призналася до вини, але виправдувалася страхом, що не потрафить їх прокормити. Суддя встановив для неї запоруку в сумі 100 долярів, а коли муж не міг роздобути грошей, суд казав її лишити в арешті до осудження справи перед лавою присяжних.

ПРОТИ РЕКЕТІРСТВА В ПРАЛЬНЯНІМ ПРОМИСЛІ.

Перед повітовим судом у Брукліні почалася розправа проти Джейкоба Мелона й двох товаришів, обжалованих за рекетірство в пральнянім промислі. Минулого серпня обжаловані признались до вини, але тепер хотіли би відкликати своє признання.

ЗА ДИВЕРСІЙНИЙ РУХ НА ПОЛІССІ.

Прокуратура окружного суду в Луцьку виготовила й доручила вже акт обвинувачення проти 55 осіб, арештованих у серпні і вересні 1932 р. підчас диверсійного руху минулої осени на волинському Поліссі. Головні обвинувачені: якийсь Ц. Букатчик і Ольга Коцко з Дрогобича, більшість з Ковельщини, переважно з околиць Повурська, Голоб, Маневич і Любитова та Любомльщини; переважно сільська молодь, з них кілька жінок. Згідно з актом обвинувачення, провідником „диверсантів" був Трохим Півень з Уховецька на Ковельщині, який виступав під прізвищем „Чайковський". Він деякий час був на Радянщині, звідки минулого року повернувся і спільно з Йосифом Поторським з села Смоляр зорганізував диверсійні відділи, поділені на сімки. Обвинувачені перебувають у вязницях в Луцьку й Ковлі. Термін судової розправи, яка відбудеться мабуть у Ковлі пізною осінню, ще не визначений.

„ТВЕРДЗИ" ПОЛЬСЬКОЇ КУЛЬТУРИ НА „ГАЙДАМАЦКИХ" ОБШАРАХ.

„Курієр Краковскі" з дня 5 вересня знову займається поглиблюванням „мисли вспулчесней" в Східній Галичині. Як звичайно, згадує ще раз байку про чужі впливи, німецькі гроші, підпали стирт і т. п. Тішиться роботою московських наймитів у Самбірщині, пускає брехню про захвалювання польського шкільництва, а рівночасно признає, що не все населення протиставиться націоналістичній акції.

Націоналістична акція, на думку „Курієра", прищіплюється там, де нема „косцьолка", „шкулкі", чи польського склепу. На Гуцульщині так не є, бо там „населення переконалося, що Польща нікого не винародовлює, ні не гнобить, а навпаки, є джерелом поважного доходу". (Відколи податки приносять дохід?) Поляк, мовляв, це щось у роді старшого брата (!). А кінчить „Курієрок" „скромним" кличем:

„Польські косцьоли і каплиці, польські школи, склепи і промислові заклади, яко твердині міра й культури на сході, ще найдоцільніший спосіб боротьби зі стихією неспокою і ненависти".

КАТОЛИКИ СВЯТКУВАТИМУТЬ ВЕЛИКДЕНЬ ПЕВНОГО ДНЯ КОЖДОГО РОКУ.

Окрема комісія кардиналів займалася справою святкування Великодня. Комісія рішила, щоби Великдень був непорушним святом й щоб припадав кождого року на той самий день. Остаточне рішення залежить уже лише від одобрення папи римського. Папа правдоподібно одобрить думку кардинальської комісії. А тоді весь католицький світ святкуватиме Великдень, від 1935 р. почавши, все того самого календарного дня.

NRA MEMBER U.S. WE DO OUR PART

ҐІТЛЕРІВСЬКІ ЯЧЕЙКИ НА БУКОВИНІ ТА В СЕМИГОРОДЩИНІ.

Румунська преса подає вістку про скріплену аґітацію ґітлерівців між Німцями на Буковині та в Семигородщині. Кажуть, що до Румунії приїхали останніми часами кількадцять ґітлерівських інструкторів, яких діяльністю нібито кермує німецьке посольство в Букарешті.

НАБОГАТША ЛЮДИНА СВІТА.

Про Нізама з Гайдерабаду, який є сьогодні найбагатшою людиною світа, розказує один англійський міністер, що він має стільки дорогого каміння, що шість найсильніших людей не могли забрати їх на плечі. В підземельних касах Нізама було досі заледви кілька осіб. Один індійський журналіст, що побував у цих скарбницях, оцінює всі дорогоцінности Нізама на 8—9 міліярдів долярів. Скарбниця Нізама побільшується кожного року, бо з державних податків призначується щораз то нові великі суми на закуп нових самоцвітів. Теперішній володар Гайдерабаду жиє назагал досить скромно. Зате його батько знаходив найбільшу розкіш у перекидуванні самоцвітів шуфлею з одного кута в другий. Коли попав у добрий настрій, розкидав між дворян пригорщами рубіни, сафіри, смараґди, тощо.

ПОКАРАНІ ЧИТАЛЬНИКИ.

Яворівське староство покарало Андрія Купновицького з Бунова, голову читальні, й Олену Гридову з Бунова, членкою комітету будови читальняного дому, карою по 20 зл. або 3 дні арешту за те, що вони переводили без дозволу влади збірку датків на будову читальні. Крім них за те саме покарало староство й Омеляна Сливку. Покарані відкликалися до окружного суду в Перемишлі.

ВЕҐЕТАРІЯНСЬКИЙ ОБІД.

Дуже популярний віденський фейлетоніст В. К. замучує усіх своїх товаришів та знайомих веґетаріянською пропаґандою, бо сам є дуже горячим веґетаріянином і по його думці людина повинна їсти тільки сиру ярину. Підчас одного проходу стрічає доброго свого друга, якому почінає захвалювати всі добрі прикмети веґетаріянських харчів. Після півгодинного викладу стомлена жертва витягає годинник, дивиться з досадою на нього й каже: „Вже по двацятій, мій найдорожчий, спішися до дому, а то готов тобі зівянути обід".

ІТАЛІЯ ФОРТИФІКУЄТЬСЯ НА ГРАНИЦІ ЮГОСЛАВІЇ.

Югославянські часописи пишуть широко про останні маневри італійської армії та про італійські фортифікації здовж югославянської границі. В останніх італійських маневрах взяли участь 40 італійських полків, а села, що є на терені маневрів, були евакуовані. Тисячі робітників працювали при будові шляхів для тяжкої артилерії. В околицях Тірново й Ідрія Італійці вибудували кілька залізничих ліній з двірцями і з підземними електрівнями. Мають теж вибудувати радіостації і численні стратеґічні шляхи. Згідно з розпорядком італійських властей поселено здовж югославянської границі численних кольоністів, спроваджених з Калябрії.

З ЖЕБРАКА — МІЛІОНЕР.

В Рівному, на Волині, мешкав бідний бляхар, Жид Сойфер, який з причини кризи в останніх роках дуже бідував і, не маючи засобів до прожитку, примушений був звертатися за допомогою до жидівських допомогових організацій, а навіть жебрати на вулиці. І ось несподівано одного дня цей бідний Жид, читаючи газету, довідався, що ще в 1918 р. в Америці помер його вуйко (брат матері) Райс, який залишив спадщину в сумі 300 міліонів долярів. Тому, що більшість спадкоємців живе в Польщі, то суму цю вже більше як 10 літ тому переказано до американської амбасади у Варшаві. І так жебрак став вмить міліонером, а по свою частину спадщини вибрався пішки до Варшави. Пішки тому, що не мав грошей на дорогу, а хоч теперішні рівенські земляки пропонували йому гроші, не хотів позичати. Ця цікава історія викликала в місті зрозумілу сензацію.

НІМЕЦЬКІ ПОМІЩИКИ ДОБРОВІЛЬНО ВІДДАЮТЬ ЗЕМЛЮ.

В Берліні появилася нова відозва Союза землевласників, в якій вони накликують віддати добровільно землю під кольонізацію, причому вказують на обовязок піддержання кольонізаційної акції на сході Німеччини.

ЩЕ ОДНА ФАБРИКА ФАЛЬШУВАННЯ ГРОШЕЙ.

В містечку Степані, костопільського повіту, від довшого часу появлялися в обігу фальшиві 5-злотівки. На це звернула увагу поліція й одного дня обставила всі дороги до міста та важніші місця ринку, внаслідок чого затримано 12-літнього хлопця Болеслава Індрушевського, при якому знайдено кілька фальсифікатів. Хлопець вказав на мешканців тогож містечка, Петра Наумовича і Владислава Красновського, які йому дали ті фальсифікати й за плату казали пускати їх в обіг. Підчас переведеної в тих осіб ревізії знайдено незле уладжену „фабрику виробу грошей", чимало вже готових 5-злотівок і матеріялу. Обох фальшивників арештували.

ШІСТЬ МІЛІОНІВ ШКОДИ.

Повінь, яка в липні ц. р. навістила станиславівське воєвідство, знищила 54 гектарів землі. Загальну шкоду обчислюють на 6 міліонів злотих.

БОЛЬШЕВИКИ ПОБРЕНЬКУЮТЬ ШАБЛЯМИ

МОСКВА (СССР). — Радянська преса далі нападає на Японію за її наміри захопити в свої руки Східньо-Китайську залізницю та за арешти манджурським урядом радянських урядовців на тій залізниці. Газети кажуть, що манджурський уряд виконує японські накази, підготовляючи тим захоплення в руки Японії цілої Східньо-Китайської залізниці.

Газети пишуть, що повідомлення кореспондента „ТАС" з Токіо є правдиве про таємні пляни Японії, які нібито той кореспондент викрив. Японські ґазети й уряд заявляють, що це вигадка радянського кореспондента, якого перебування в Японії тепер стає неможливим. Радянська преса заявляє, що Росія буде боронити своїх підданих, яких арештували і переслідують у Манджурії, а також буде боронити своє майно в Манджурії.

СПРАВА ВІЙНИ В РУКАХ ЯПОНІЇ.

ТОКІО (Японія). — З японських урядових кол катеґорично заперечують пляни, які нібито викрив кореспондент аґенції „ТАС", й покищо неофіційно домагаються, щоб радянська преса припинила кампанію проти Японії, яка то кампанія оперта на виґаданім документі. Японському послови в Москві видано наказ переговорити в цій справі з російським комісаріятом закордонних справ.

В Японії тепер змагаються дві течії: одна є за війну з Росією тепер, а друга за те, що треба ще вичекати й підготовити світову опінію до такої війни й приготовити себе до війни. Годі ще сказати, яка течія візьме верх, бо в самій Японії тепер затягнулася криза уряду, де воєнна партія ставить дуже тяжкі домагання фінансового характеру, вимагаючи величезних засобів на армію й фльоту.

РУМУНІЯ ОСТАТОЧНО ЗБРАТАЛАСЯ З МОСКВОЮ.

ВАРШАВА (Польща). — Румунський міністер справ закордонних, Тітулеску, двічі відвідав радянську амбасаду. Там він обмінявся договором про ґарантування кордонів Росії та Румунії в теперішніх межах, що включають Буковину й Бесарабію до румунської держави.

Разом з тим договором ґарантує кожда сторона другій, що не буде нападати на сусідку. Треба сподіватися скорого відновлення дипльоматичного звязку між Румунією й Росією.

ЩЕ ОДНОГО АМЕРИКАНЦЯ НАБИЛИ В НІМЕЧЧИНІ.

БЕРЛІН (Німеччина). — В Дісельдорфі ґітлерівці набили Американця Велца, який там є представником фірми Вулворт. Велц проходив зі своєю дружиною вулицею, коли по ній парадували ґітлерівські штурмовики. Один зі штурмовиків ударив його в лице нібито за те, що він не віддав пошани фашистівським прапорам.

Велц просив поліцая оборонити його й арештувати штурмовика, але поліцай не звернув уваги на його протести. Американська амбасада в Берліні зробила протест в цій справі перед німецьким урядом.

НЕ ХОЧЕ КАЗАТИ ПРАВДИ ПРО ПІДПАЛ РАЙХСТАҐУ.

БЕРЛІН (Німеччина). — На суді про підпал райхстаґу судді все хочуть добути признання від ван дер Любе, що його хтось інший намовив до підпалу. До останнього часу він катеґорично це заперечував, але нарешті сказав, що не хоче на це питання відповідати.

Не зважаючи на те, що все більше зявляється доказів, що комуністи, яких судять разом з Любе, не мали нічого до ділання з підпалом, суд старається зробити їх співучасниками підпалу. Це викликає дуже рішучі протести, особливо одного з підсудних, Болгарина Дімітрова. Він каже, що засуд усіх був зроблений ще до початку суду, а суд є лише комедією.

УРЯД ДОЛЬФУСА ПРИБИРАЄ ВСІХ ДО РУК.

ВІДЕНЬ (Австрія). — Поліція викрила, що одна крамниця цвітів була штабом австрійських націоналістів. У крамниці зроблено трус і арештовано кількох ґітлерівців. Там знайдено матеріяли для дальших арештів націонал-соціялістів.

Віденський посадник, соціяліст Зайц, промовляв на соціялістичному мітинґу, але поліція не дала закінчити йому промову й розвязала мітинґ. Уряд Дольфуса все більше старається скріпити свою диктатуру.

БЛЬОК ПРОТИ НІМЕЧЧИНИ.

ВІДЕНЬ (Австрія). — Румунський міністер Тітулеску багато працює тепер над утворенням спільного фронту европейських держав проти Німеччини. Німці кажуть, що Тітулеску їздить тепер по Европі, щоб утворити один протинімецький фронт від Дунаю до Дарданелів.

З тих міждержавних переговорів, договорів та поїздок відповідальних політичних діячів ріжних европейських держав виходить, що такий фронт уже створено.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:		ПЕРЕДПЛАТА:	
Three cents a copy		Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Ситі і Заграницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За оголошення редакція не відповідає.

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.

Тел. „Свободи": Mongomery 5-0498. Тел. У. Н. Союза: Montgomery 5-1838.

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

МИ САМІ ПЕРЕШКОДОЮ

Найбільша журба, яка давить тепер наші запомогові організації, це журба за молодь. Але й в інших організаціях і на інших полях дається тесаме відчувати. Тому можна сказати, що це питання мучить усіх, котрим будучність наших організацій і нашого життя в Америці лежить дійсно на серці.

Але ця мука є в дуже багатьох випадках безпотрібна. Це бачимо навіть з того досвіду, який доводиться нам мати з молодю з редакційного боку. Бо можна ствердити, що наша молодь хоче зближення й кооперації. Вона бачить безсилля, яке є по наших громадах, а яке є наслідком розбиття, церковного чи політичного, як теж наслідком того, що держать провід по громадах ті одиниці, які були добрі тому 20 літ, а сьогодня непідходячі. Бо настали нові часи і нові вимоги.

Молодь приходить до переконання, що шкода навіть витрачувати час на погодження старшого покоління, особливо його провідників, бо цього доконати не можна. Але й цього не вважає вона ще дуже великим нещастям. Бо властиве нещастя є деінде. А це в тім, що старе покоління доконче намагається защіпити в молодь те все, що його ділило. Старі лідери доконче хочуть поділити молодь на свій старий лад, як вони себе поділили. Як одна партія влаштовувала віче, концерт чи збірку, то друга партія вже звільняла себе від обовязку прийти на таке віче чи концерт, а навіть такі вистави саботувала. Старі саботували не лише самі, але ще й своїм дітям наказували, щоби не брали участи в таких виставах.

Ще й тепер у деяких місцевостях молодь не може зорганізуватись і зійтися, бо старі на перешкоді. Домагаються прямо, щоби діти ворогували між собою, як ворогують старі. І треба признати, що це старшому поколінню в багатьох випадках удається. Одначе вислід з того такий, що життя по тих громадах починає цілковито занепадати.

Оте все мусить скінчитися. Ми не сміємо переносити на молодь усіх тих лихих прикмет рабських часів, у яких ми родилися. Ми вже настільки розумні й культурні, що добачуємо свої власні промахи. Нас старших можна виправдати і за промахи минувшини, але не можна виправдати за те, що ми, знаючи причини нашої слабости, не стараємось охоронити наших дітей перед тим, через що ми самі терпіли. Тому даймо змогу молодому поколінню виростати, розвиватися й іти по новім шляху, по шляху обєднання.

ХОРОНІМ ДОБРУ СЛАВУ УКРАЇНСЬКОГО ІМЕНИ.

(Зміст промови адв. д-ра Івана Яціва з Віндзор, Онт., виголошеної на Зїзді Українських Професіоналістів у Шікаго. 18 серпня 1933 р.).

Одним з найважніших обовязків, які тяжать на молодім поколінню української, тут родженої інтелігенції, є подбати про те, щоб українське імя було добре розреклямоване як у Злучених Державах так і у Канаді.

Наші батьки, прибувши до Америки, мусіли виконувати по містах чи в пенсильвенійських майнах найтяжчі роботи за невеличкі платні. Жили й працювали в найтяжчих обставинах. А в Канаді, хоч було трохи ліпше, треба було побороти нашому селянинови також надзвичайно великі трудноції. Та наші батьки припали до землі, днями і ночами очищували її від каміння, що я сам добре памятаю, корчували пні, будували з трудом хати і заводили ґаздівства.

А хто з нас молодих памятає ще ті часи, то він сьогодня мусить склонити голову перед нашими батьками, коли згадає, серед яких то страшних злиднів добивалися вони кращої долі. І видержали на своїх постерунках. Трудноції побороли, загосподарилися нарівні з тими, що тут уже довго жили, і стали прикладом трудячих, чесних горожан Злучених Держав і Канади.

Крім того, живучи в таких важких обставинах, вони памятали завжди за виховання своїх дітей. Хоч самі не мали вищих шкіл, а то й ніяких, докладали всіх зусиль, щоби нам, їх дітям, дати освіту.

І як уміли, так ратували своїх рідних братів, що їх оставили на українських землях. І все, що мали в своїх почуваннях найдорожчого, старалися перелити по свому і на своїх дітей.

І нікому іншому, тільки нашим батькам можемо завдячувати те, чим ми стали. І їм можемо подякувати за те, що ми, українські молоді інтелігенти, можемо сьогодня гордитись українським іменем, бо батьки наші передали його нам чистим. Вони, батьки наші, показали себе людьми культурними, хоч самі були у великій части майже неграмотними. Вони виявили живим прикладом, як високо цінять науку і просвіту. І ось тому виховалися в Канаді в короткім часі сотки українських, там роджених, учителів, які розбрилися по цілій Канаді й сьогодня є тими, що розбудовують наше українське життя. Наші піонїри стягалися з останнього, щоб уможливити своїм дітям кращий спосіб заробітку на життя. Вислід з того такий, що контингент наших професіоналістів зростає дуже скоро з кождим роком. В порівнанню з іншими народностями, котрі живуть в Америці й Канаді, ми випродукували за той короткий час більше інтелігенції ніж вони, беручи під увагу чисельність іміґрації, як і те, як довго яка іміґрація тут істнує. І коли так далі піде, то ми зможемо доконати в Америці великих діл, бо матимемо фахові сили на ріжних ділянках.

І саме те заставляє мене заговорити про ту відповідальність, яка спадає на нашу молоду інтелігенцію, а зокрема на нас, професіоналістів. Та про це вже була мова, бо відчит проф. Боберського вичерпав обстновно це питання. Я тільки можу ще дещо додати.

В першу чергу ми, молоді інтелігенти, роджені в Злучених Державах і Канаді, мусимо памятати на те, щоби не сплямити того дорогого нам українського імени, яке нам передали наші батьки.

Кождий з нас мусить так жити і так поводитися, щоби те його життя приносило Українцям честь.

Кождий інтеліґент-професіоналіст українського походження мусить виконувати чесно й совісно свій фах, щоб і з того боку нас поважали.

Ми мусимо бути льояльні Злученим Державам чи Канаді, мусимо інтересуватися державними справами, брати активну участь у громадськім і політичнім житті й старатися зробити ці краї ще кращими і ліпшими.

В нашім українськім життю маємо повно прогалин. Це ми всі добре знаємо. І кождий з нас рад би допомогти нашій справі. Особливо бажали би ми допомогти землі батьків наших, нашій Україні, щоби вона визволилася зпід окупантів. Та доброї волі тут замало. Тому хай кождий береться до такого діла, яке він розуміє, до якого він здатний і підготований. Бо ми дуже часто програємо тільки тому, що за якусь роботу беруться люди, які мають добру волю й охоту, але не мають знання. Тому саме наше українське імя і наша українська справа ставлять до молодого покоління вимогу, щоби воно не робило давніх промахів, які походять з того, що беремося часто за роботу, якої ми не є в силі виконати. Провідники, які будуть розуміти діло й матимуть ідею, принесуть нам славу і повагу серед чужих і допоможуть нашій справі тут, в Злучених Державах і Канаді, і там за морем.

Як Англієць чи Американець береться за якесь діло й провалиться, то це є його приватне діло. Ніхто на це не звертає уваги. Але ми, Українці, є в таким положенню, що в нас за промахи одиниць потягають до відповідальности громаду, а то й цілу націю. Кождий промах нашої одиниці використовують вороги українського народу на зневаження українського імени.

І на те памятаймо, що як ми покінчили високі школи, університети і маємо по два, а то й по три докторати, то ще це не значить, що ми всі розуми поїли, що ми вже провідники, що ми вже можемо виконати кожду роботу і маємо право всіх і все критикувати.

Бо дипльоми нічого не означають. Дипльом не дає нам кваліфікації бути рівночасно адвокатом, політиком, журналістом, поетом, бесідником, музиком і т. д. Не в докторатах лежить величина особи. Бо до науки треба ще здорового розсудку, конструктивного думання. Школа є одна наука, а життя — друга.

Треба теж добре себе пізнати, до чого хто має здібности. І не розбивати свого таланту, а працювати в тім напрямі, в якім одиниця може осягнути найбільші успіхи.

От тоді буде між нами природня й здорова конкуренція. Така конкуренція не пошкодить українському імени. Вона його тільки піднесе.

Нам треба наших людей на ріжних становищах. Треба їх мати при армії, в конгресі й по леґіслатурах і т. д. Але країне їх там не мати, ніж посилати таких людей з українським іменем, через яких треба би нам червоніти.

Наші батьки-піонїри своє зробили. Чесно працювали, як уміли, і чесне імя нам залишили. Тепер черга на нас. Ми маємо вищу освіту. Нас, українських інтелігентів-професіоналістів, є вже значне число. І ми повинні тепер піднести наше українське імя ще вище. І я вірю, що так буде.

ЧОМУ БОЛЬШЕВИКИ НЕ ПУСКАЮТЬ КОРЕСПОНДЕНТІВ НА УКРАЇНУ.

Відомий англійський ліберальний щоденник „Манчестер Гардієн" признається, що вже від кількох місяців старався вияснити собі питання, чому большевицький уряд не пускав чужих кореспондентів поза Москву, а спеціяльно не пускав відвідувати Україну й північний Кавказ.

Перше припущення, було, що уряд не хоче, щоби кореспонденти заграничних газет побачили там щось такє, що могло би кинути непідхлібне світло на стан населення під большевиками. Що це саме було, що могло викликати непідхлібне враження, про це кореспонденти могли тільки догадуватися. Про несупокої не було що чути. Отже ґазетярі заключували, що це певно населення голодує.

Голод населення України без сумніву був би для всякого уряду на Україні скандальною справою. Бож Україна одна з найбогатших рільничих країн світа. Там може бракувати фабричного продукту, але коли хліба нема в цьому „шпихлірі Европи", який своїм хлібом міг би прогодувати всі краї Европи, то це вже справжній скандал.

Правда, подібний скандал большевицький уряд уже раз мав, у році 1923, але тоді уряд міг викручуватися горожанською війною та посухою. Та цього року не було ні горожанської війни ні посухи, ні ніякого іншого суспільного або природнього катаклізму, що міг би викликати голод населення України. Коли населення всетаки голодує, не зважаючи на спокій і врожайний рік, то, видно, якісь інші умовини тут винуваті. Коли тепер нема неспокоїв ні елементарних нещасть, а голод всетаки є, то завинити за голод мусіла рільнича господарка.

При таких умовинах рільничої господарки, які панували до минулого року, большевики могли винувати індивідуальну господарку українських селян. Та від минулого року подавляюча більшість українських господарств перейшла вже, як кажуть большевики, на колективний спосіб газдування. Отже за голод тут винувати не можна ні куркуля, ні богача, ні контрреволюціонера. Як хто винуватий за голод, то винуватим є большевицький спосіб господарки.

Цього догадувалися виключені з України заграничні кореспонденти. Та коли уряд у Москві став говорити про гарні цьогорічні жнива, вони не знали, як погодити свої видімо слушні здогади з донесенням про гарні жнива. Чому не мали би чужі кореспонденти відвідати рільничі околиці, побачити гарні жнива та розвезти по світі гарні вісти?

„Манчестер Гардієн" відповідає на це питання на основі відомостей, принесених з України подорожнім, котрий відвідав був недавно Росію. Цей подорожній на основі власних спостережень приходить до переконання, що кореспондентам не вільно було їхати на Україну не черз те, що тепер там діється, а через те, що там ділося весною й літом. На його думку, на Україні панував справжній голод від вчасної весни до нового хліба. На основі відомостей, поданих йому достовірними обсерваторами, цей подорожній каже, що число жертв голоду на Україні було більше, ніж говорили донесення.

Подорожній каже, що большевицький уряд не признався до факту існування голоду й тому заборонив ґазетам говорити про голод. Через те він теж заборонив чужим кореспондентам їздити на Україну, бо ті теж компромітували б уряд, якби ґазети поза Росією говорили про голод, а ґазети в Росії про голод мовчали. Значить, уряд своєю забороною старався довести заграничні ґазети до такої самої мовчанки, до якої він довів ґазети під своїм обухом.

„Манчестер Гардієн" сподівається, що з поправою стану хлібів від цьогорічного жнива уряд скасує свою заборону. Та покищо цеї заборони ще не скасовано. Це направдуже на здогад, що поза причинами заборони, поданими „Ґардієном", ще можуть бути й інші причини.

НА БІЖУЧІ ТЕМИ.

ЩО ЦЕ ТАКЕ НОВИНКА?

Приніс раз читач одної ґазети новинку до ґазети: його укусив пес. Редактор відкинув новинку, кажучи, що у вістці нема ніякої новинки. „Це не новинка, що собака вкусила чоловіка", каже редактор. „А щож у вас новинка?" — питається обурений читач.

„Якби чоловік укусив собаку, то це була би новинка".

Така новинка трапилася недавно в Канаді. На отару овець одного фармера коло Алґоми, в Онтаріо, напав вовк. Уже запустив зуби в карк одної вівці, коли на нього кинувся баран череди. Баран дуцнув вовка рогами в бік з такою силою, що зломив вовкови хребет. Вовка добили, а вівцю вратовано.

Ґазети пишуть про це, хоча про напад вовка на вівці не подають.

ВІК І ДОСВІД.

Англійські ґазети пишуть багато про знання й дипльоматичну зручність секретаря Ідена. Підкреслюють при тому його молодий вік.

Іденови „всього" 36 літ.

Англійські ґазети розуміють, скільки літ треба на набрання досвіду в справах, які Іден має полагоджувати.

ВОЛОССЯ НАПОЛЕОНА.

У Лондоні появляються часто на ліцитаціях клапті волосся французького цісаря Наполеона. Це волосся нібито вистригли цісареви, як він вигнанець під англійською сторожею, помирав на острові св. Олени.

Недавно один такий клапоть пішов за 30 фунтів стерлінґів, а другий за 5 фунтів, бо доказів правдивости не були певні.

Англійські ґазети з того приводу донесли, що в Англії ще більше таких жмутків волосся Наполеона. Що не всі вони правдиві, ясно хочби з того, що вони не годяться навіть щодо краски волосся.

Одна ґазета завважує: коли стільки клаптів волосся Наполеона в Англії, то скільки клаптів його є у Франції?

Здається, що справа з волоссям Наполеона стоїть так, як з черепами мадярського героя Ракочія. Де турист не зайде в Угорщині до музею, всюди йому показують череп Ракочія. Кажуть, що деколи турист чується доведеним до розпуки й не хоче вже й дивитися в сторону „черепа Ракочія", коли музейний провідник обіцяє показати йому череп як прикрасу музею.

Але й буває, що такий нетерпеливий турист попаде на впертого провідника. Один турист сказав музейному провідникови: „Ні, дякую вам за череп Ракочія. Я вже бачив череп у кождому музею".

„Ого, пане", сказав провідник, тим зовсім не збитий з пантелику. „Але ці черепи були всі фальшиві. Правдивих черепів є лише два: один у музею в Упсалі, в Швеції, а другий у нас. Череп в Упсалі — це череп Ракочія, як він був ще дитиною. Череп у нас — це череп Ракочія, як він уже був дозрілим чоловіком".

ЦІКАВИЙ ХАРАКТЕР ЗБИРАЧА.

Коли справді є десь правдиві жмутки волосся цісаря Наполеона, то, видно, є в світі люди цікавої умової будови, які в часі смерти славної людини не думають про втрату, чи користь світа з цеї смерти, а думають про те, якби з тої людини сховати собі жмуток волосся.

Є люди, які на вид повішеного не думають про трагедію погибшого, а думають про те, якби запевнити собі щастя, врізавши собі кусок посторонка.

С. Варуцький.

ВОВКА ТЯГНЕ ДО ЛІСА.

(Оповідання).

(6)

Циган возив гній на поле. Коли вертався з поля, то ніколи не возі. Все сідав на коня. Тоді Маґда все бігла до вікна дивитися. Бо він не абияк сидів на кони. Сидів і їхав як справжній Мадяр. Маґда ще не бачила, як Мадяр сидить на кони. Вона й Мадяра в своїм життю не бачила. Та про Циґана казали так, то вона й вірила. Позираючи на Циґана, коли на кони вїздив в їх ворота, вона гадала, що так гордо їде хіба тільки мадярський цар. Її серце все жвавіше затьохкало, коли призиралася такому їздцеви.

— Коби тільки не вдурів коли! — думал. — Як би так забаглось йому коли викрасти мене, вхопити, посадити перед собою на коня... Як би, так як се буває в казках, в ночи, серед вітру і бурі, при блискавках і громах помчався зі мною в свої мадярські степи... то я не здужалаб оборонитись, вихопитися з його рук. Я слаба, він силач!

— Як він на кони, то мені небезпечно самій виходити на подвіря, — думала Дорка. — Йому дідько горять очи, коли тими очима й мене зачепить. Чи не думає він вхопити мене коли, посадити на коня і втекти зі мною? Мені лачно подумати, що так могло би статися. Я вже не мала би сили вихопитися з його рук.

Хоч лячно було подумати таке, то все тоді, коли Циган був на кони, Дорка виходила з хати і коли тільки могла, крутилася коло Циґана. Робила це тільки так собі; з цікавости, чи він справді має такі грішні намири.

Та Йоан таким грішником не був. Дівчат не схоплював і до них цілком не лицявся. Робив пильно все те, що йому казали. Слухняний був і спокійний. Господар полюбив його і з іншим парубкам ставив його за приклад. Всі дивувалися, що з Циґана, який виріс в поганстві і неробстві, міг стати такий добрий і спокійний християнін.

— Гадаю, що з нього будемо мати велику користь, — казав Трушків.

Око заздрісного добачить не одно таке, чого не доглине найзоркіше око батька, чи мами дівчини. Серце заздрісного почує й те, що в серцю дівчини вже кільчиться, хоч вона сама того ще не знає. Вже другої днини, як Циган був у Трушика, Олекса помітив, що Маґда не така, як бувала звичайно. Раньше була жвава, весела, балаклива, та тепер стала мовчаливою, гляділа в порожню і не чула, що до неї балакають. Остап зразу не знав, яка причина. Аж четвертої днини, ідучи током, почув смалятину. Вітер ніс її від саду. Парубок перескочив пліт і побачив, що від противного краю саду ішов дим. Пішов туди і побачив Цигана над вогнем. Коло Цигана на землі лежав пструґ.

— То й ти вже ловиш пструґи? — спитав Цигана. — Як ти ловиш? Руками, на черваки, чи на нитницї?

— Я ніяк не ловлю, — відповів Циґан.

— Пструг сам прийшов до тебе?

— Прийшов сам. Його дала мені дівка;

— Яка дівка?

— Гарна дівка.

— Сумніваюся, чи гарна дівка купувала би собі Цигана, гі такими дарунками... Котраж то та гарна?

— Донька нашого господаря, Маґда.

Остап стояв неначе поражений громом. Коли отямився, крикнув:

— Брешеш!

— Як гадаєш, що брешу, то спитай її саму. Коли я, мабуть лакомо, позирав на пструга в її руках, вона, даючи мені його, сказала:

„Мені риба вже переїлася. На рибу я вже й дивитися не годна. Возьми і викинь!"

— Я взяв, та викидати не дурний був. Прийшов сюди, щоби спекти і зїсти.

Остап зразу не знав собі ради ні поради. Боявся сказати батькови дівчини, що любить її і що хотів би з нею оженитися, отже не знав, як його перестерегти перед циганською небезпекою. Як би сказав, що Маґда вже на пологубити Цигана, то Трушків... Бог зна, що зробив би йому. Міг би в лице вдарити. Бодай розсердивсь би так, що про Маґду парубок вже й думати не міг би. Погадав, обміркував, і батькови дівчини сказав:

— Вовка все тягне до ліса і кождий одомашений вовк, хоч би до хати прийшло щеня, колись до ліса таки втече. І коли Циган має таку вдачу, як вовк. Його все тягне до циганської ватаги, до циганського життя, до волокитства, до жебраннии, до крадіжи. Згадаєте колись моє слово. Ваш Циган колись втече!

— Нехай втікає здоров! — відповів господар. — Панщини вже нема, і вольному воля. Я шкоди не буду мати ніякої. Він нічого не винен мені, бо все те, що зїсть, він совісно відробляє. Бодай до сеї пори було так. Як хто кому винен, то я йому, бо за ті дни, що вже відробив, ще не заплатив. Як втече, то він буде мати шкоду.

(Далі буде).

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА.

CONDITIONS IN SOVIET UKRAINE.

Bulletin, by the Ukrainian National Council in Canada.

"There were several cases in our district where parents have eaten their own children in a state of insanity caused by extended starvation," said Mrs. Marie Zuk, of Kalmazowka, district of Odessa, Soviet Ukraine, in a conversation with Mr. L. Biberovich, General Secretary of the U. N. C. in C. She had arrived in Winnipeg early in September, with her two small children, on her way to Consort, Alta., where her husband has been farming since his arrival in Canada in 1928, having left her native village on Auguts 7th, 1933.

"The most remarkable case of this kind happened this spring in the village of Oleshki, where a young maried couple, Ivan Chuhan and his wife, killed and consumed their two small children. The gruesome crime was accidentally discovered when a pig was stolen from the Kolhosp (collective farm) and the members of the militia organised a search of all the houses in the vicinity in an endeavor to locate the stolen 'treasure.' Finally they foud some meat of a peculiar appearance at Chuhan's home and, pressed to the wall, the man admitted having murdered both of his children in order to still the unbearable hunger. The head of the second child was found in the oven, where is was being prepared for consumption. The couple were arrested.

"The conditions in Ukraine were bad enough in 1930, but in 1931 they became realy critical. The present situation is as follows. There is literally no bread there; no potatoes (all the seed potatoes having been eaten up), no meat, no sugar; in a word, nothing of the basic necessities of life. Last year some food was obtainable occasionally for money, but this year most of the bazaars (markets) are closed and empty. All cats and dogs disappeared, having perished or been eaten by the hungry farmers. The same is the case with the horses, so that cows are mostly used as draught-animals. People also consumed all the field mice and frogs they could obtain. The only food most of the people can afford is a simple soup prepared of water, salt, and warious weeds. If somebody manages to get a cup of millet in some way, a tablespoon of it transforms the soup into a rare delicacy. This soup, eaten two or three times a day, is also the only food of the small children, as the cow or any other milk has become a mere myth.

"This soup has no nutritive value whatever, and people remainig on such a diet get first swollen limbs and faces, which makes them appear like some dreadful caricature of human beings, then gradually turn into living skeletons, and finally drop dead wherever they stand or go. The dead bodies are held at the morgue until they number fifty or more, and then are buried in mass graves. In the summer the burials take place more often in view of quick decomposition which cannot be checked even by a liberal use of creoline. Especially devastating is the mortality from hunger among children and elderly people. Nobody ventures to dress the dead family members in any "clothes, as the next day they would be found at the morgue, naked, stripped of everything by unknown criminals.

"There are many cases of suicide, mostly by hanging, among the village population, and also many mental alienations.

"The famine in Soviet Ukraine in 1921 was undoubtedly a terrible one, but it appears like child's play in comparison with the present situation.

"The village Kalmazovka was one of the more fortunate ones, but in the adjoining villages of Olshanka and Synukhin Brid the death toll defied all description. Those who were not deported to the dreaded Solovetsky Islands, or to the Ural Mountains, died from starvation, and at present not more than one quarter of the original population is living there — and they are leading a life of misery. No word of complaint or criticism, however, is tolerated by the authorities and those guilty of the infraction of this enforced silence, disappear quickly in a mysterious way.

"Most of all, there is no escape from this hell on earth, as no one can obtain 'permission to leave' the boundaries of Ukraine, once the granary of Europe, and now a valley of tears and hunger.

"In crass contrast to this terrible condition of mass death from starvation is the real condition of crops. Last year the wheat crop in our district was good, and this yer it is even better still. Unfortunately the peasants derive no benefit from it, as the grain fields are watched day and night by armed guards, to prevent theft of grain ears, and after treshing the grain is immediately removed to the government storehouses, or to the nearest port.

"There are two classes of farmers in Ukraine. Most of them are already 'collectivized' and are working on individual farms. A limited number still work on individual farms but the taxes in kind, imposed on them by the authorities, render their existence a permanent privation. Cow milk—and there are ony very few fortunate enough to possess a cow—must also be delivered to the government creameries at a nominal price. The only exception in this general suffering are the members of the Comunist Party, and the various officials, mostly non-Ukrainians, as they receive their 'payoks' or rations of food form the government depots.

"As mentioned above, some food coud still be had last year at the bazaars on certain occasions, but the prices were exorbitant. For instance, a pound of bread (secretly sold) used to cost 6 rubles; a pound of butter or sugar, 15 rubles; an apple, 2 rubles; a cup of millet, 3½ rubles; 10 onion, 2 rubles; a cup of beans, 3 rubles; etc. The prices of manufactured goods are likewise high. A pair of ladies' very simple shoes cost at present 90 rubles, so that the majority of the people wear primitive home-made mocassins.

"What a different picture did I find in Moscow on my way to Canada!

"The markets there were flooded with most delicious food-stuffs! Only Ukraine seems to have been sentenced to death by starvation by the central government in Moscow.

"The religious life in Ukraine is at a total standstill, althoug the people are perhaps more religious now than ever before. The church communities are unable to maintain priests, who either moved to other places or became homeless tramps. The church buildings were turned into workmen's clubs. When, on the occasion of Christmas or Easter, some travelling priest is invited to celebrate a Mass, at once an anti-religious demonstration is staged by the local Young Communist group, who, with an acompaniment of brass band and singing and carrying caricatures ridiculing saints and religious rites, try to disperse the flock of the faithful. Of course, no religious wedding ceremonies, funerals, or christening of babies, are performed nowadays. Young people wishing to become man and wife, simply move to one place and live together.

"Most of the village schools are empty, as the children are too hungry to attend to learning. The hospitals, although some of them are directed by good old-time physicians, are bare of all medicines. When a sick person comes to a hospital asking for a remedy, a uniform liquid, held ready in bottles, is dispensed to all without any individual examination."

Mrs. Zuk was expelled two years ago from her family home by the chairman of the local collective farm who took the house for himself. For a while she lived in a small abandoned shack on the border of the village but being later expelled from there she moved around from house to house, wherever she could find shelter. It was a great hardship for her to leave her home village where her old mother and a married daughter still reside, but there was not aternative in view of treatening annihilation. It was only owing to the fact that her husband sent her some money from time to time through the "Torgsin," which was paid out to her in foodstuffs and other goods, that she was able to avoid the lot of her less fortunate compatriots.

Дарунок Природи КУРЦЯМ СИГАРЕТОК ЛОККІ

Copyright, 1933, The American Tobacco Co.

Найкраще з Врожаю

Це не випадок, що Локкі куряться так легко, паляться так рівно. Бо кожна і всяка сигаретка Локкі є добре виповнена — вщерть начинена солодкими, дозрілими, приємними Турецькими і домашніми тютюнами. Кругла, солідна — без мягких кінців. Ось чому Локкі є такі гладонькі.

Завжди найкращі тютюни
Завжди найкраще вирібництво
Завжди Локкі подобаються!

"it's toasted"
ДЛЯ ОХОРОНИ ГОРЛА — ДЛЯ КРАЩОГО СМАКУ

ПРОШАКИ, ЩО ЇЗДЯТЬ АВТОМ.

Усе раціоналізується — і прошаки! Керманич ужгородської поліції д-р Гер заборонив в Ужгороді прилюдне прошацтво, а позволив просити милостині лиш один день у тижні, а саме в пятницю. Цю нагоду постановили вихіснувати мукачівські прошаки та наймають собі спільно авто й що пятниці приїжджають, щоби вщасливлювати ужгородських горожан. Власники авт рахують прошакам по 6 чеських корон від особи за дорогу з Мукачева до Ужгороду. Та прошаки в Ужгороді виженбрають стільки, що їм дорога оплатиться.

НАЙБІЛЬША КНИГАРНЯ В АМЕРИЦІ
„СВОБОДА"
УКРАЇНСЬКОГО НАРОД. СОЮЗА
83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.
Вартість Книгарні $18,612.75.
Пишіть по найновіший катальог.

ПОЗІР! БАЙОН, Н. ДЖ.! ПОЗІР!
ТОВ. ІМ. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА, ВІД. 281 У. Н. СОЮЗА
має честь запросити всіх Українців місцевих і позамісцевих, як також усі Брацтва і відділи Українського Народного Союза на
ЮВИЛЕЙНЕ СВЯТО
СПОЛУЧЕНЕ З ВЕЧЕРОЮ І БАЛЕМ
З НАГОДИ ДЕСЯТОЇ РІЧНИЦІ ЗАЛОЖЕННЯ ТОВАРИСТВА
:—::—: яке відбудеться :—::—:
В СУБОТУ, ДНЯ 14-ГО ЖОВТНЯ (OCTOBER) 1933
В САЛІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ,
33-35 W. 19th STREET, BAYONNE, N. J.
Початок о годині 4.30 пополудні.
На святі говорити будуть Головні Урядники У. Н. Союза і Американці.
ВСТУП НА ВЕЧЕРУ І БАЛЬ $1.00 — ВСТУП НА БАЛЬ 25 цнт.
Підчас вечері і балю буде приґравати орхестра професора п. М. Бориса. 237
За добру забаву ручить Комітет.

УВАГА! НЮ ЙОРК ВЕСТ САЙД! УВАГА!
ТОВАРИСТВО СВОБОДА, ВІД. 194. У. Н. СОЮЗА
:—::—: уряджує :—::—:
ВЕЛИЧАВИЙ БАЛЬ
В НЕДІЛЮ, ДНЯ 15-ГО ЖОВТНЯ (OCTOBER) 1933 РОКУ
в Польськім Демократичнім Клюбі,
534 W. 42nd STREET NEW YORK, N. Y.
ПОЧАТОК О ГОДИНІ 2-гій ПОПОЛУДНИ.
ВСТУП —— 50 ЦЕНТІВ. 237
За добру забаву ручить Комітет.

УВАГА! СИРАКЮЗ, Н. Й.! УВАГА!
УКРАЇНСЬКЕ ТОВ. СІЧ ВІД. 282. У. Н. СОЮЗА
:—::—: уряджує :—::—:
БАЛЬ
В СУБОТУ, ДНЯ 14-ГО ЖОВТНЯ (OCTOBER) 1933 РОКУ
В УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ ДОМІ,
під ч. 1317 W. FAYETTE STREET, SYRACUSE, N. Y.
На сей перший баль в нашій домівці просимо всіх союзовців, як також сиракюзських і позамісцевих громадян прибути.
За Комітет:
Віктор Ссихівський, предс.; Гнат Порциналюк, кас.;
М. Малімон, секр. 237

Рекорд.

— Прошу пана — каже якась пані в уряді посередництва праці — я потребую послугача до ріжних робіт і поважніших занять, що рівночасно тямив би також про подробиці та понимав цілість. Застерігаюся лише, що то мусів би бути чоловік, який ніколи не протививсяб, а робив точно все, як я йому приказала.

— Прошу пані, — перебиває власник — **такого** послугача дійсно тяжко булоб знайти — може пані краще вийшли би замуж?

—o—

Рай.

Обдерті до остатка мужики прийшли до комісаря Рикова тай прохають:

— Чи не можна би, товаришу Риков, дістати трохи якого перкалю? Ми зовсім обдерті...

Риков показує їм на образ з чорними людьми, зовсім голими, й каже:

— А ви подивіться на Африканців. Ходять зовсім голі.

— Так, видно, їм гірше, ніж нам. Видно, що у них комунізм скорше запровадили, ніж у нас, — відповіли совітські хлопи і відійшли з нічим.

—o—

Редакторський нюх.

Молодий, амбітний письменник написав довгу статтю до часопису, але по часі дістав її назад. Злий пише до редактора: „... Як Ви могли мою працю відкинути, коли Ви її не читали. Я зліпив до купи сторони 3 й, 7 і 8 й 11 і 12 і вони є такі зліплені, як я їх післав. Це є... і т. д." На це дістав від редактора таку відповідь: „.... Як я отворю смердяче яйце, чи думаєте, що мушу його аж зїсти, щоби знати, що воно смердяче? Ваш..."

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

РЕЛІҐІЯ І ПОЛІТИКА.

Релігія і політика — це цілком окремі річи.

Церкви не повинні вмішуватися в політику, — ні ми не повинні вмішувати політику в церкви.

Коли говорю про церкву, то маю на думці кожду церкву. Кожда церква має одну й ту саму задачу, й кождий з нас, що йде до церкви, знає, що він там не сподівається чути нічого іншого, крім Божої науки.

Ми дуже добре знаємо, що ніяка сила не може присилувати нас іти до церкви, як ми не хочемо йти.

І нерозумним є теж той чоловік, котрий висміваєтсья з другого, коли він іде до іншої церкви, а не до цеї, що він належить.

Розумний чоловік шанує релігійні переконання кождого чоловіка, так, як американська конституція шанує приватну власність.

Бо релігія — це приватна власність кождого чоловіка. І тому не маємо права вмішуватись у релігійні переконання інших.

Так чому ми такі нерозумні і вмішуємося до релігійних справ свого сусіда? Чому ми маємо йому приказувати, до якої церкви він має належати?

***

Але в нас все чомусь не так, як у людей. Ми дуже інтересуємося справами другого, що нам ніякої користи не приносять.

В нас, щоби хтось міг називати себе „лідером", то мусить перше зачати від „попів" і церкви.

Дуже часто деякі одиниці роблять це з особистої користи. Хочуть заложити „свою" церкву, або „пімститися" на якімсь „попови", котрий його викинув з джабу кураторства.

Така „політика" вкорінюється в наших брацтвах і товариствах. Звідтам вона мандрує до головних орґанізацій, а нарешті опиняється в загальнонародній роботі.

Роздори, сварки, непорозуміння і цілий хаос.

***

Яка ріжниця щодо того, хто до якої церкви належить? Раз він Українець і щирий патріот, ми повинні шанувати його релігійні переконання.

В кождого культурного народу є ріжні релігійні секти. Але ми бачимо, що в ніякого іншого народу нема цього, щоби хтось мішав релігійні справи до народніх справ. В боротьбі за волю свого народу, всі релігійні секти стають разом до боротьби проти свого ворога.

Чому нам так не робити? Чому якраз ми, Українці, маємо бути тими, що мішаємо релігійні справи до справ народніх?

Нам треба священиків у нашій боротьбі за волю свого народу. Вони мають великий вплив серед нашого громадянства і можуть зробити дуже багато.

Але ми не повинні показувати пальцем на священиків як на тих, що не є патріотами, Українцями.

Такими нашими нерозумними поступками ми самі собі шкодимо. Бо ніякий чесний священик не може робити з нами народньої роботи, як ми будемо з нього насміхатися.

Закиньмо вже раз ту нашу релігійну боротьбу. Ще раз підношу, що релігія, це приватна річ кождого чоловіка. Шануймо її й не сварімся за неї на товариських зборах і вічах.

Антін Пашук,
Филаделфія, Па.

КОЖДІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИНЕН ЗНАХОДИТИСЯ ЧАСОПИС „СВОБОДА".

НЕДУЖІ МУЖЧИНИ І ЖІНКИ

ВИЛІКОВУЮ ХРОНІЧНІ НЕДОМАГАННЯ.

Прийдіть ще нині на лікарські оглядини і вислухайте пояснень щодо вашої справи.

Научними методами я лікую успішно отсі недуги: Шкірні висипки, хронічні чиряки, нервові недуги, шлунок, кишкові й відходові недуги, загальне ослаблення, нюрайтіс (запалення нервів) і хронічний ревматизм, горло, легені, віддихові й інші недуги мужчин і жінок.

Х-Рей екзамінація крови і хемічні спроби.

Вприскування сироватки і щеплінки.

ОГЛЯДИНИ І ПОРАДА ДАРОМ. — МИ ГОВОРИМО ПО УКРАЇНСЬКИ.

DR. ZINS

медичний практик 25 літ.

110 East 16 ST. N. Y.

(межи 4-тою Евеню і Ірвінґ Плейс).

ГОДИНИ: Денно від 9. рано до 8. веч.; в неділі від 9. рано до 4. попол.

ШКІЛЬНІ КНИЖКИ

КОТРІ МОЖНА НАБУТИ В КНИГАРНІ „СВОБОДИ":

	цнт.
Перша Книжечка (Буквар), П. Матвійчука	40
Друга Книжечка (Читанка для II. кляси), М. Матвійчука	45
Трета Книжечка (Читанка для III. кляси), М. Матвійчука	60
Четверта Книжечка (Читанка для IV кляси), М. Матвійчука	75
Коротка Історія України, І. Крипякевича	50
Мала Історія України, І. Крипякевича	15
Початкова Географія, з багатьома малюнками і картою, написав Степан Рудницький	75
Малий Катехизм християнсько-католицької релігії, уложив о. Іван Рудович	35
Біблійна Історія, старого і нового завіта, о. д-ра Ярослава Левицького	85
Шкільний Співанник, Ф. Колесси	75

Замовлення разом з належитістю слати до:

"SVOBODA,"

81-83 GRAND ST., (P. O. Box 346) **JERSEY CITY, N. J.**

ТЕАТРАЛЬНИЙ РЕПЕРТУАР

ДЛЯ БЛИЖНІХ, драма на 4 дії, Я. Коцовського, (13 осіб)	30 ц.
СОТНИКІВНА, песа в 5 діях, з історичної повісти Богдана Лепкого. „Сотниківна", перероблена для сцени Олексою Скалозубом, (15 осіб)	40 ц.
ЗРАДА, історична драма на 3 дії з часів Гетьмана Мазепи (8 осіб)	35 ц.
ДАНИЛО ЧАРІВНИК, або Вратоване Супружжа, комедія на 4 дії зі співами (5 осіб)	25 ц.
ВОЄННА ЗАВЕРУХА, трагекомедія на 4 дії зі співами (6 осіб)	25 ц.
ДВА ДОМИКИ И ОДНА ФІРТКА, комедія в 1 дії, Л. Лотоцького (8 осіб)	15 ц.
МАРКО СПОТИКАЙЛО, комедія на 4 дії, написав П. Франко (10 осіб)	35 ц.
ЧОРТЕНЯ, комедія в 3 діях для аматорських гуртків, И. Ярославич, 6. жен. 5 муж. (Чортеня написане в цей способ, що можна його грати як хто хоче, в 1-ній або в 3-ох діях)	30 ц.
ВЕРТЕП, песа на три дії, М. Підгірянка	25 ц.
ЛЮБОВНІ ПРИГОДИ, комедія на 2 дії, Ост. Цюка. (Осіб 5)	15 ц.
КОВІТНІ ЧОРТИ, комедія в чотирох діях, нап. А. Данко. (Осіб 16)	35 ц.
СРУЛЬ НАТЯГАЙЛО, написав А. Данко, комедія в двох діях (7 осіб)	25 ц.

Замовлення слати до:

"SVOBODA,"

81-83 GRAND ST., (P. O. Box 346) **JERSEY CITY, N. J.**

КНИЖКИ ДЛЯ ЖІНОК, ЯКІ ХОЧУТЬ УЧИТИСЯ ВАРИТИ.

НОВА КУХНЯ вітамінова	$ .75
ДОМАШНЯ КУХНЯ, або як варити і печи	1.00
УКРАЇНСЬКО-АНГЛІЙСЬКИЙ КУХАР	1.00
УКРАЇНСЬКО-АНГЛІЙСЬКА КУХАРКА, практичні поради і пояснення в українській мові, як варити і печи на англійський спосіб	75

Замовлення разом з належитістю слати на адресу:

"SVOBODA,"

81-83 GRAND ST., (P. O. Box 346) **JERSEY CITY, N. J.**

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ.

РІВЕРГЕД, Л. АЙ.

Гарний концерт.

В суботу, дня 30-го вересня ц. р., відбувся концерт у Рівергед Гайскул Авдиторіюм. Програма концерту складалася з народних танків укладу В. Авраменка, яких вивчив і якими проводив гр. І. Заблоцький. Хор виступав під проводом проф. Ю. Кириченка. В програму входили, крім місцевих танцюристів з Рівергед, також танцюристи з Нюйорського Клюбу. До танків пригравав гром. М. Герман з Ню Йорку.

Самий концерт випав дуже гарно, бо хор, під вмілим керуванням проф. Кириченка, співав прекрасно. Також танки відтанцьовано знаменито й віддано їх з повним чуттям, за що належиться щире признання місцевим і нюйорським танцюристам. Також наш славний баритон п. Ординський чарував публику своїм чудовим голосом.

На салі було поважне число людей, бо місцеві й околичні Українці громадяни численно явились і тимсамим багато причинились до духової піддержки концерту. Крім наших на цім концерті було також поважне число Амеиканців і інших. Тут хочу зазначити, що слухачі були очаровані нашими гарними танками, прекрасними строями та нашими чудовими піснями. По кожній відспіваній пісні і по кожнім танку, саля лунала від оплесків.

Публика заховувалася в часі концерту надзвичайно спокійно. Навіть підчас перерви ніхто не опускав галі. Діти, яких на галі було досить, заховувались дуже чемно та всі спокійно сиділи при своїх родичах.

Чужинці, які перший раз бачили наші танки, як також чули нашу пісню, були дуже задоволені та висказувались, щоб ще раз повторити такий концерт, а вони самі будуть старатися, щоб прийшли ті, що не мали нагоди бути на цьому концерті.

Сама українська громада в Рівергед є числом невелика, одначе є свідома, дбає за розвій своєї громади, як також виховує своїх дітей в українськім дусі.

Нюйорський хор, як також танцюристи, мали від громади гарну несподіванку. Їх запрошено на українську церковну галю на перекуску перед виступом, як також і по виступі, де всі провели, хоч коротку, але веселу хвилю.

Присутний.

КОРЕЯ ТА КОРЕЙЦІ.

Півостров **Корея** був усе причиною ворожнечі Китаю та Японії. Давно займали його **Китайці,** пізніше довгий час був **самостійною** державою (цісарством), аж вкінці недавно прилучили його до японської держави. Корея має 220,741 кв. км., а 19,520,000 населення. Столицею Кореї є місто **Сеул.** Має 262,000 душ населення.

Підсоння Кореї **горяче літом,** а що близько є море, то має **лагідні зими.** З продуктів доставляє Корея: **риж, горох, бавовну, дерево, рибу, худобу, шкіри, залізо, графіт, золото, шовк і тютюн.**

Корейці є, щоправда, дітьми **китайської культури,** бо відтам прийняли її разом із письмом і релігією, одначе ріжняться від Китайців **мовою, одягом** і способом життя. **Не пють зовсім** чаю, носять **чистеньку білу одежу,** вони майже всі хлібороби й не вміли ніколи вихіснувати моря. Офіційльною мовою в Кореї є **перестаріла китайська мова,** в якій послугуються словами, що їх уживали тому 1,000 літ. Це що Корея довгі століття була відокремлена й замкнена від Китаю та Японії спричинило, що **народня культура** Кореї задержалася на степені розвитку, який був у Китаю ще багато століть тому.

Корейці під антропольогічним оглядом виявляють **мішанину ріжних сусідських типів.** Уважають їх сильно підупалим народом під умовим і моральним оглядом. Для Японії є **Корея головним відбірцем японського промислу,** а в заміну дає їй залізо, вугіль, риж. Відколи Японія зайняла Корею, піднялося значно шкільництво й комунікація Кореї.

Населення ділиться точно на кілька кляс і **лише шляхта може носити колірову одежу.** Решта населення мусить зодягатися на біло.

Шляхта **подорожує** звичайно **на коні;** два чоловіки з прислуги ведуть коня, а третій **несе високу парасолю** над головою пана. Уживають теж носилок (ніби тачки, ніби лектика), які почасти несуть чотири чоловіки з прислуги, а почасти тягнуть по землі.

Становище жінки дуже низьке наче робучої худоби. Доже, наче робучої худоби. Ьодродини. Батько, на запит, скільки має дітей, подає все лише число синів. Коли дівчина вийде замуж, тратить своє дотеперішнє імя й не носить уже ніякого. Жиє зовсім відокремлена, не вільно їй навіть виглянути на вулицю, з **дому може вийти лише в ночі. Від чоловіка мусить бути все кілька літ старша.** Мусить у всьому слухати чоловіка. Не може розвестися. Це право має лише чоловік. Усеж таки трапляється, головно у вищих верствах, що **жінка після смерти чоловіка кінчить добровільним самогубством.**

Як і в Китаю, Корейці покланяються предкам. Релігія: конфуціонізм, таоїзм і буддизм є радше релігією вищих суспільних кляс. Населення узагалі **почитає вужів, змії, дерева, каміння.**

Корейці вірять, що душа щойно помершої людини може ще вернутися до тіла. Пробують її привернути ріжними способами. Посмертні обряди починаються **3-денним плачем і голосінням родини,** а щойно семого дня хоронять небіщика, якого зодягнули в мандрівний одяг. До принесеної скрині старається хтось із родини заманити душу покійника. Цю скриню разом із „замкненою" в ній душі ставить родина в хаті та що дня кладе перед неї жертви. Коли за якийсь час спеціяльними гороскопами визначать місце для постійного гробу, переносять туди небіщика. Вишукати місце для батька родини це дуже важна справа, бо це рішає — так вірять Корейці— добру або лиху долю потомків покійника.

Із 20 міліонів населення Кореї навіть 1/100 проценту не належить до білої раси. Чотири тисячі літ була замкнена ця країна перед чужинцями. **Вбивали не лише кожного чужинця, який поступив на корейську землю, але й кожного Корейця, який з чужини вернувся до Кореї.** Побережа півострова є дуже скелисті й небезпечні, а доступ від сторони суші замкнений високими пустими горами. Тому то до половини 19-го століття не могли поселитися чужинці в Кореї. Місіонарі, які продісталися вчасніше, відпокутували це смертю, а воєнні кораблі, які хотіли пімстити смерть тих місіонарів, мусіли вертатися з нічим, бо не мали мап корейського побережа та не світилися там лізтарні. Тому в Кореї не було чужинців.

Лише з однаковими расово сусідами, Китайцями, та Японцями вдержували Корейці взаємини. То цим то тим платили данину, вкінці Японія заняла Корею — „країну ранньої тишини". На невеличкій полосі, яку Корея віддала чужинцям, жиє всього 15,000 білих. Багато з тих чужинців прийшли сюди не задля наживи, лише тому, щоби пізнати життя того замкненого, недовірчивого народу, щоби приєднати для християнства тих жовтолицих верховинців. Та це не вдалося майже зовсім. Навіть на буддизм, хоч уже тисячі літ робилися заходи задля цього, привернули всього лише 200,-000 Кореанців. Шінтоізм (японська релігія почитання предків, яка вважає цісаря живим богом) не здобув навіть 9,000 вірних серед Кореанців. Зате коло 200,000 Кореанців уважають себе протестантами. Найбільше Кореанців держиться давньої своєї релігії, яка вірить у чарівників і чарівниці. Кореанці вже не противляться так фанатично чужим місіонарям, як колись, коли, ті гинули мученичою смертю.

Кореанці дуже вбогий нарід, а до того ще вірять у фанатизм, призначення, отже й не бороться зі злом. Та вони вірять у найвище єство „ганалім" і до нього моляться в крайній нужді. Фаталізм, призначення уявляють собі як стареньку бабусю „Макогалімі", яка одна має власть над людською долею. Сам чоловік безпомічний — кажуть Кореанці — що й не робив би, куди не кидавсяб.

МІТІНҐИ ВІДДІЛІВ У.Н.СОЮЗА

КЛІВЛЕНД, О. Сестрицтво Н. З. Пр. Д. Марії від 112 повідомляє, що місячні збори відбудуться в неділю, 15-го жовтня зараз по Службі Божій в гали церковній св. Петра і Павла на Калич. Проситься всіх члениць прийти на сі збори бо суть важні справи до полагодження. Рівнож пригадується довгуючим вирівнати свої вкладки, бо впротивнім разі будуть суспендовані; і проситься принести старі грамоти до виміни на новий рід.— Катерина Ґабрівська, секр.

ДІТРОЙТ МІШ. Тов. Укр. Нар. Союза, від. 292 повідомляє усіх своїх членів, що триквартальні збори відбудуться в неділю, 15-го жовтня, о год. 12.30 в полудне після богослуження в гали парафіяльні при Кліперт вул. На сі збори взивається усіх членів бути присутними бо є дуже важні справи до полагодження. Члени, котрі ще не відобрали своїх грамот, що брали позичку дістануть на сих зборах. Члени, котрі ще не виміняли старих грамот, а довгують до відділу, як що не вирівнають залеглостей, або не виміняють старих грамот, то за них не будеться платити до Союза. Таксамо подаю всім до відома, що сего місяця то є 29 жовтня відбудеться Перший Баль. — Петро Кізель, секр.

ДІТРОЙТ МІШ. Тов. ім. Івана Франка від. 146 повідомляє своїх членів, що Тов. збори відбудуться в неділю, 15-го жовтня о год. 12-тій в полудне в Українській Школі, 12340 Мекий вул., збори наші важні так, що просимо всіх членів бути присутними. Члени, які довгують до товариства за вкладки, а не вирівнають їх, або не прийдуть на збори, будуть суспендовані. За тов. уряд. — Йосиф Пригарський, предс.; Іван Підперигора, кас.; П. Андрушків, секр.

ДІТРОЙТ МІШ. Тов. Запорозька Січ від. 75 повідомляє своїх членів місцевих і позамісцевих, що мітінґ відбудеться в неділю, 15-го жовтня о год. 1-шій пополудни. Проситься усіх членів прийти конечно бо декотрі члени занедбали приходити на мітінґи і не платять свої місячні вкладки. Таксамо ті родичі котрі мають дітей, які мають 18 літ життя, щоби прийшли і переписали до старших членів. Члени котрі не вирівнають сего місяця своїх довгів в Товаристві, зістануть суспендовані як зі Союза так і з товариства. — В. Чмир, предс.; Ів. Ступецький, кас.; В. Тарас, секр.

Radio

В суботу, **14 ЖОВТНЯ 1933 р. в годині 5.30 до 6.15 пополудні,** п. Вол. Лаврішко співатиме по українськи зі стації WHOM 1450 kc. Ціль програми є познакомити чужинців з українською піснею. Концертову програму на 14. жовтня виконає Хор Бояна з Йонкерс, Н. Й., під управою **п. М. Фатюка.** Прошу українську загал о попертя, щоби можна удержати цю програму як найдовше. Удержання такої програми на Радіо є дуже коштовне і мені самому дуже тяжко вдержати її, тому звертаюся до загалу о попертя. Прошу слухати, а не пожалуєте.

WILLIAM LAVRYSHKO.

106-17 — 177 St., Jamaica, L. I., N. Y.

Telephone: Jamaica 6-0417.

NUGA-TONE ЗМІЦНЮЄ ОРҐАНИ

Коли ваші органи є слабі, а ви чуєтеся старі, беріть НУГА-ТОН — то чудове средство, яке зробило чудеса для людей в цілім світі протягом послідних 45 літ. НУГА-ТОН дає нове здоровля і збільшає силу ослаблених органів.

НУГА-ТОН є средством, яке кожда немічна, слаба особа повинна уживати. Він зробить кожного сильним і здоровим. Продається у всіх аптиках. Не приймайте нічого іншого в заміну, бо нічого не може заступити місця средства NUGA-TONE.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ЯРОСЛАВА СПОЛІТАКЕВИЧ

(Graduate of New York College of Music; pupil of August Fraemcke), розпочала осінно-зимовий шкільний сезон, **уділяючи лекції** на фортепяні, рахуючи $1.25 за годину. Групові лекції після умов. Адреса: 235-

616 West 182-nd St., New York City

Телефон: **Washington Heights 7-3652**

ХТО ХОЧЕ ГОЛИТИСЯ не бритвою а новомодним винаходом, який выносить дуже дешево, то най шле $2.00 моней ордер на понизшу адресу:

EASTERN CH. C.

320 E. 15 St., New York, N. Y.

ДЕШЕВІ Й ГАРНІ КІМНАТИ В НЮ ЙОРКУ.

В гарнім апартаменті з усіми модерними уліпшеннями, з огріванням, у гарній дільниці, близько школи і собвею, по ціні за 5—6 кімнат за $... місячно й вище. Адреса: 235-

616 West 182-nd St., New York City

ПОВІДОМЛЕННЯ

Д-р Е. ЛАВРИШИН.

Український лікар з Закарпатської України повідомляє Українців міста Йонґставн, Огайо і околиці, що перенеіс свій офіс до **420 Dollar Bank Bldg.**

Урядові години: Рано від 10 до 12 в полудне і від 3 до 5 пополудни, у вівторок і пятницю вечером від 7 до 8. 236-

Res. Phone: 24054

Dr. E. Lawrisin

НА ПРОДАЖ

фарма на годівлю курей, 10 акрів, добрі будинки, троха меблів і 300 курей. Ціна $2,200, або ціла фарма 10 акрів за $2,400. 236-

J. WALTER OLIVER.

Savona, N. Y.

ДЕЛІКАТЕСЕН І ГРОСЕРНЯ

на продаж. Знаменита околиця, добрий бизнес, ціна приступна. 236-

INTERNATIONAL EXCHANGE.

30 E. 7th Street, New York, N. Y.

ДАРОМ **ВИШЛЕМО** кождому зразок (sample) Карпатського Чаю з найліпшого гірського зілля на недомагання жолудка, кишок, печінки і нирок. Пришліть свій і Ваших знакомих адрес до: 207-

UKRAINIAN BAZAAR,

170 E. 4th Street, New York, N. Y.

Д-р МИХАЙЛО ЯНКОВИЧ

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР-ХІРУРГ.

Урядові години:

Від 1-3 пополудні і від 6-8 вечір. В неділі після умови. 21-

29 Morton Street, Newark, N. J.

Телефон: **Market 3-4818**

Д-Р ЮРІЙ АНДРЕЙКО

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР, ХІРУРҐ І АКУШЕР

153 AVENUE B, NEW YORK, N. Y.

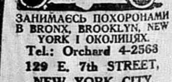
(межи 9. і 10. ул.)

Tel. ALGONQUIN 4-5625.

Урядові години: рано від 10 до 11, ввечір від 6 до 8, а в неділі після умови.

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

ЗАНИМАЄСЬ ПОХОРОНАМИ В BRONX, BROOKLYN, NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ.

Tel.: Orchard 4-2563

129 E. 7th STREET, NEW YORK CITY

В КОЖДІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИНЕН ЗНАХОДИТИСЯ ЧАСОПИС „СВОБОДА".

СТРАШНИЙ ТАРЗАН.

(67)

В той час, коли в Алюрі шукали слідів Тарзана, Таден був на полюванню. Він проходив глибокою долиною, коли несподівано поза закрутом біля великого каменя він стрінувся лице в лице з людиною, яка була того самого племени, що й Тарзан. Ця людина й Таден одночасно зробили сиґнал приязни, піднісши руки догори, Таден побачив, що людина не виявляє до нього ворожости, а крім того йому було цікаво стрінути ще одно сотворіння, подібне до Тарзана.

Підійшли вони один до другого й Таден поклав свою руку на груди тієї людини, біля серця. Людина відповіла йому тим самим. Отже почалася між ними приязнь. Людина зпочатку була здивована хвостом Тадена та пальцями на руках і ногах, але скоро переконалася, що Таден має звички людські. Таден рішив, що це приятель Тарзана, який шукає його. „Хто ти такий?" — запитав Таден. Але людина не зрозуміла його запитання й здивовано прислухувалася звукам мови Тадена.

Не було що робити, а треба було вести цього несподіваного гостя до племени, яке захистило в себе й Тадена. Він не знав, що Тарзан був у його рідним місті, що бачив його дівчину королівну, й не знав, що там уже почалася боротьба між верховним жерцем та батьком Тадена. Таден вів свого нового безхвостого гостя до великого ватажка Омата. Там він думав нарешті переконатися, чи цей новий гість є приятелем, чи може ворогом Тарзана.

Таден чомусь усе думав, що цей безхвостий шукає Тарзана. Інакше йому не було що тут робити. Скоро вони обидва опинилися недалеко скелі, на якій у печері жив Омат. Таден подрапався догори, а за ним також легко, як колись це робив Тарзан, подрапався безхвостий. Скоро вони обидва опинилися перед Оматом. Тут Таден сказав Оматові: „Я думаю, що він шукає Тарзана-Джаґура". Почувши це, безхвостий, закричав: „Тарзан! Тарзан! Де він?" Але його не розуміли.